

KOČEVSKI SLOVENEK

Izhaja vsakega 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Posam. štev. 1 din.; letna naročnina 20 din., v zamejstvu 40 din. — Poštno-ček. rač. št. 17.785. Oglasi po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Škulj, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Fran Radešček, Kočevje. — Tiska tiskarna J. Pavliček, Kočevje.

Ob dvajsetletnici Narodne vlade za Slovenijo

V teh dneh listam po bratislavskih časopisih, s kakšnim prekipevajočim navdušenjem je sprejel slovaški narod končno uresničenje svojih zahtev: popolno samoupravo. Ob tej priliki podoživljam tiste srečne trenutke, ko smo slovenski vojni prostovoljci v Solunu zvedeli, da se je v Sloveniji ustanovila Narodna vlada s suvereno in izvršilno močjo za vse slovensko ozemlje.

Zedinjena Slovenija, ta zanosna misel, je od leta 1848. ogrevala srca vseh rodov slovenskega naroda in pospešila njegov prerod, vzbudila narodno zavest in podnela idealno mladino k vztrajnemu ustvarjanju narodne omike in gospodarske osamosvojitve.

Od časov panonskega kneza Kocelja preko korutanskih vojvod se je slovenska samobitna državnost počivila z ustanovitvijo Narodne vlade v Ljubljani. Po njej smo se preko Narodnega sveta v Zagrebu prostovoljno vključili v jugoslovansko državno skupnost, ne da bi se bili odrekli svojim pravicam, da svoje zadeve sami upravljamo.

V jugoslovanski misli noben pravi slovenski domoljub ni iskal nadomestila za svojo narodnost. Tudi danes gre slovenstvo za tem, da se z jugoslovansko mislijo krepí in da v skupnih državnih mejah najde varno zavetje za vsestranski razvitek svojih sil.

Slovenstvo nikoli ni bilo negativno, ampak vedno ustvarjajoče v vseh dobah in v vseh razmerah v okviru zunanjih danoosti in notranjih dogajanj. Za naš slovenski narod dela čas! Kdor je v pravu in pravici, se

mu ni treba bati, da bi kaj izgubil. Boje se le tisti, ki si z nasilnimi sredstvi nabirajo premoč in zato skušajo ovirati prosto pot pravici do zmage. Češko-Slovaška je najpoučnejši zgled, da je tudi v državni politiki tri več kakor eden.

Slovenstvo ni samo sebi namen; v njem je važno zgodovinsko kulturno poslanstvo na pragu Evrope. To poslanstvo je sovklučeno v jugoslovansko državno misel. Zgodovinski razvoj slovenstva je šel skozi slovensko misel v jugoslovansko državno skupnost. Po tej skupnosti, varujoč bitne osnovne samosvoje celice, se bomo prej ali slej — panj ob panju — znašli v skupnem slovenskem čebelnjaku.

Kolikor večje bodo ovire, kolikor težje bodo žrtve, kolikor več bo preizkušenj, trpljenja in vretja, tem krepkejša in tem strnjenejša bo nova doba slovenske skupnosti.

Zato hočemo ostati vedno zvesti, zavedni narodni Slovenci, prepojeni s katolištvom, ki nas vodi po trdi verski samovzgoji odpovedi in žrtev v zdrav narodni idealizem, ki poraja junake in voditelje!

V teh dejstvih je veliki pomen samobitne Narodne vlade zedinjene Slovenije in poročstvo, da bo tudi Jugoslavija, ko dozori iz vseh sestavnih delov, dokončno spoznanje, da brez medsebojne pravičnosti in spoštovanja ne more biti ljubezni in slopnega ustvarjanja, našla v razdeljenem upravnem področju svojo veliko, enotno in močno prihodnost.

Slovenci se z vso zvestobo in požrtvovalnostjo udeležujemo vsega državnega življenja in vprav s to svojo stvarjalnostjo približujemo vstajenje svoje — Narodne vlade.

Odpadništvo

Brezbrižnost za narodna, verska in druga javna vprašanja je do neke meje razumljiva, kolikor je to vsakemu posamezniku že vrojena in celo privzgojena lastnost, ki na njegovo siceršnjo osebnostno vrednost nima vpliva, vsaj neposrednega ne. Toda preleviti se hoté in vedoma v letih prebujene razsodnosti v čisto drugo občestveno okolje, pa najsibo versko ali narodnostno, tako dejanje nima nikoli opravičljivega nagiba, če ni pred tem bilo duševnih bojov skozi lepo vrsto let hudih preizkušenj in globokih razmišljanj.

Odpadništvo ima v našem narodu svoje vidne predhodnike. V njih stopinje se navračajo navadno duševno manjvredni življi. Če je kdo postal Nemec, za narod končno ni bila taka nesreča; njegova izguba je celo bila v korist čistosti slovenskega narodnega značaja. Vse huje in kar je najbolj kvarno vplivalo na slovenski narodni značaj — je bilo nemčurstvo. To so bili Slovenci z nemškim mišljenjem prepojeni.

Doba slovenskega preporoda je to grdo, ostudno svojat iztisnila iz slovenskega narodnega telesa in nemčurstvo usamila. Po vojni smo sodili, da bo te zalege polagoma konec. Pa ne; prelevila se je v jugoslovanske nacionaliste. Ko bi vsaj kar Srbi postali, naj bi že bilo! Nemčurstvo je bilo najbolj živo v Ljubljani, v industrijskih krajih in na Štajerskem. In vprav na vseh takih gnezdiščih nemčurstva se je izkotalo jugoslovenarstvo. Odtod tudi vse tiste težave,

ki preprečujejo, da se slovenstvo ne more v sebi strniti in ne more priti do tiste narodne enotnosti, ki jo vidimo n. pr. pri Hrvatih in Srbih in ki jo v svojih narodnih težnjah tako nujno potrebujemo. Če se kljub temu slovenstvo razvija in se slovenska knjiga številčno in notranje bogati, je to izraz notranje moči slovenske samobitnosti.

Nemčurstvo v svoji stari avstrijski obliki je zdaj menda samo še na Kočevskem, ki v novejšem času dobiva prizvok političnih napevov iz sosesčine.

Na Kočevskem je zlasti socialni in gospodarski nagib tako močan, da se manj zaveden Slovenec le iztežka ubrani, da ne bi postal izdajalec svojega rodu. Tako je skozi stoletja slovenska kri nemškega duha utelovljala in razdedinjala slovensko zemljo. In iz slovenskega občestva je ustvarjen na Kočevskem nemški človek.

In zdaj je ta človek tu gospodar ne kot Slovenec, marveč kot Nemec in si le kot tak lasti pravico popolne priposestevanosti ne v svojem, marveč v imenu nemške narodnosti.

Če je odpadništvo že samoposebi nekaj protinaravnega, je le-to tem hujše, kolikor bolj se zalaga v tuje namene proti svojemu rodnemu narodu.

Nemški človek je tu gospodar, Slovenec komaj bajtar. Nemec delo daje, Slovenec ga jemlje. Nemec reže kruh Slovincu, kateri se še ni mogel gospodarsko osamosvojiti. Če si zaveden Slovenec, boš za denar težko dobil orača, v zadrego prideš zaradi vodnjaka, tvoji otroci bodo po onih

zapostavljeni, tudi preganjani — vse dotlej dokler se ne podaš ter se pokočevariš.

Če razmišljaš, zakaj je na Kočevskem toliko odpadništva, se najprej spotakneš ob šolske razmere! So nemški, so tudi slovenski razredi; duh šolarjev, če že ne tudi učiteljev, je pa nemški, še marsikje popolnoma nemški. Saj otroci dobro čutijo, kakšne so učiteljeve želje. Večkrat si pa tudi slovensko zaveden učitelj ne more mnogo pomagati. Tudi tam, kjer je šola slovenska, otroci med odmorom ščebetajo med seboj kar po kočevsko; tisti slovenski otroci pa, ki bi hoteli takrat govoriti po slovensko, so zaradi javnega mnenja drugih odrinjeni ob stran, kakor da so le na pol ljudje ti „krojnerji“.

Tudi v cerkvi bi bilo dobro še mnogo spremeniti. Je že mnogo bolje, a želeli bi še več, dasi samo do meje pravičnosti. Res je, da si Slovenci na Kočevskem večkrat sami ne želijo slovenskega evangelija, slovenske molitve, slovenske pridige, ker se boje, javno pokazati, da so Slovenci. V mnogih krajih pa so Slovenci že toliko zavedni, da to hočejo imeti. So kočevske župnije, zlasti manjše, kjer se Slovenci sploh ne bi upali zbirati podpisov, da se vpelje slovenščina v cerkvi, ker je strah — in sicer upravičen strah — prevelik.

Glede na to razumemo, da cerkvena oblast, tudi ko bi imela izvršno moč zakona v svojih rokah, ne bi mogla kaj več storiti za slovenstvo, dokler se v Slovencih ne prebudi narodna zavest in tista odločna moč, da se ne bodo več dali ustrahovati od odpadnikov. K prebujanju narodne zavesti pa mora pomagati tudi državna oblast s tem, da vsako nasilje že v kali prepreči. Nagajivost iz narodnostne mrznje naj bi se najstrožje kaznovala.

Vsaj to naj se kar kratkim potem vpelje, da bo v vseh cerkvah na Kočevskem, kadarkoli se bere evangelij v nemškem jeziku, vselej ta prebran tudi v slovenščini. S tem se bodo odpadniki priučili k strpnosti, Slovenci pa k večji pogumnosti in značajnosti.

Če so Slovenci morali stoletja poslušati v cerkvinemščino, tudi Nemcem ne bo nič škodovalo, če se v Jugoslaviji nauče slovenščine?

O, kako žalostno je večkrat! Starši pred sto leti so bili trdni Slovenci, sin je že Nemec, poroči se z Nemko, otroci pa ne slišijo več slovenske besede iz očetovih ust. Kočevar poroči Slovenko, Slovenka pa temu na ljubo hiti, da čimprej postane popolna Nemka. Pride mlad slovenski par, se naseli na Kočevskem in mnogokrat se zgodi, da se ponemči. Otrok od takih staršev ne sliši več slovenske besede doma. Mladega dečka, mlade slovenske deklice se Kočevarji marsikje usmilijo, ga vzemo za svojega ter ga vzgoje; ne godi se mu slabo, le ko odraste, mu mora kdo drugi povedati, da se je prav za prav rodil kot Slovenec.

Take so razmere danes, to ni bajka. Vendar je že čas, da smo Slovenci na Kočevskem zavednejši, saj nas ni malo. Brez dvoma nas bodo spoštovali tudi Nemci, če bomo zavedni. Dokler pa bomo sami bolj ljubili nemščino kot slovenščino, se nam pa po pravici vsak Nemec lahko smeje. Naj že vendar preneha narodno odpadništvo na Kočevskem! Naj Kočevar s Kočevjarjem govori kočevsko! Ti pa govori z vsakomur edino po slovensko!

Poravnajte naročnino in pridobite novih naročnikov „Kočevskemu Slovincu“!

„Objektivnemu razlagalcu“ slovenskih priimkov na Kočevskem.

Pisec članka „Hrvaški uradniki so bili...“ v št. 29. „Kočevarice“ nas dolži velike nevednosti, češ da smo šele v novejšem času proglasili za Slovence ali vsaj za njih potomce vse nositelje priimkov na -ič, ki po piščevem mnenju nimajo prav nič skupnega s Slovani! Ugotavljamo, da so razni Mibiči, Mibeliči, Jakliči, Pajniči in sploh vsi -iči zares Slovenci ali pa odpadniki slovenskega porekla. In tega ne vemo in ne trdimo šele od včeraj, temveč že od pamtveka. Lepa patronimika na -ič so izključna svojstvena posebnost skoraj vseh Slovanov. Pozivam vse nemške znanstvenike, katerim je mar do resnice, pa naj dokažejo, da je kje en sam neslovanski priimek na -ič! Abotna je trditev, da so hrvaški uradniki slavizirali nemška imena. Tako si upajo trditi tisti, ki so skozi dolga stoletja potujčevali slovenski živelj na teh tleh in ki celo še danes raznardejujejo slovenske otroke. Še nedavno je slovenskega očeta otrok v šoli izjavil: „Nočem biti Slovenka, kajti Slovenka biti je grdo!“ Še danes zahtevajo odpadniki od svojih otrok, da vpišejo nemščino za materin jezik, kljub temu, da je njihova mati Slovenka! Ženi-Slovenki prepovedujejo govoriti z lastnimi otroki po slovensko.

Kaj pa priimki: Lesar, Lešič, Rožič, Kovač, Plut, Sever, Stare, Česarek, Lipovec, Majhen, Hribar, Noč, Tomič in dr., katerim iščejo potujčevalci prednike na Tirolskem, Švabskem, Bavarskem ali pa tam kje v Turingiji? Naj njihovi očetje ali stari očetje pokažejo svoje rojstne liste, pa bomo hitro ugotovili, da niso niti z Bavarskega, niti s Švabskega, niti s Tirolskega, ampak da so doma iz Loškega potoka, Dolenje vasi, Rakitnice, Ribnice, Velikih Lašč, kratkoma: z naše lepe slovenske Dolenjske! Pa tudi če kje naletimo na čisto nemški priimek, ne moremo trditi z gotovostjo, da imamo pred seboj stoprocentnega Nemca, kajti v germanizatorični vni so Slovencem dajali nemška imena: Rausch je imel brata, ki se je pisal Jerovšek, Fichtenau se je pisal Jelovšek, Vozar je bil potem Waser itd.

Dolga stoletja ste srebali slovensko kri in jo pretapljali v odpadniško, da pomnožite svoje pičlo, usihajoče številce. Iz naših lepih priimkov ste napravili prave pravcate spakedranke, da že ne govorim o krajevnih imenih! Dobro vemo, kaj hočejo janičarji doseči s potvarjanjem res-

nice: zabrisati slovenski obraz, utajiti hočejo slovenski živelj, zato se poslužujejo laži, zato različne Stoniče, Kozle, Noče in tem podobne proglašajo za Franke!

V „Kočevarici“ često ponavljajo „dem Blute nach“. Nam je ta izraz dobrodošel. Mi Slovenci z vso upravičenostjo lahko trdimo, da je ta kot Dolenjske, ki ga navadno označujejo za kočevski otok, po krvi po veliki večini slovenski. Od nekdanjih nemških priseljencev je ostal le neznaten ostanek, drobec, tako da se ne more govoriti o kakem nemškem otoku zaradi par tisočev tistih Slovencev, ki so jih potujčili nasilno in samovoljno. Velika večina slovenskih priimkov in krajevnih imen priča, da so Slovenci bivali tod še pred prihodom Nemcev, da so se naseljevali sočasno z njimi, z eno besedo: slovenski živelj na tem ozemlju je bil že od nekdaj tako močan, da so Nemci od njih prevzeli šege, običaje, narodno nošo, svoje pesmi, način zidave hiš in gospodarskih poslopij in celo slovenski besedni zaklad.

H koncu še eno besedo: nočemo spreobratiti ponemčencev, kajti to bi bil Sisifov posel. Toda v obrambi slovenske krvi, v obrambi pred nadaljnjo asimilacijo nas boste našli složne. Noli tangere!

Poročajo

Rakitnica. Še nam je v spominu veliki Slovenski dan v Kočevju, ki ga nikoli pozabili ne bomo. Ko smo se tisto jutro odpravljali, je bilo vse živo na potih in cestah in vse je valovilo proti Kočevju. Mi smo se vozili z avtobusom g. Riglerja. Pri nas so ostali doma le otroci in stari ljudje. Vedno bomo pomnili besede g. dr. Korošca, da kočevski Slovenci nismo več sami. Hvaležni smo g. svetniku Škulju, ki je po vztrajnem delu pripravil ta dan in nam poskrbel tudi za naše slovensko kočevsko glasilo. „Koč. Slovenca“ vsi radi beremo. Zdaj se na Kočevskem vse bolj pogumno gibljemo. Zdaj si več ne belimo glave, kje naj kaj kupimo, ker po „Kočevskem Slovincu“ poznamo drug drugega in vemo, kdo je njegov naročnik in kdo ne. Vedno z veseljem pričakujemo Vašega lista in kar prav bo, če bo izhajal vsak teden. Predsedniku Slovenske Straže, g. Škulju, ki je naš bivši, pa tudi naš bodoči narodni poslanec, klinčemo: Bog ga živi še mnoga leta! — Poročil

se je g. Fajdiga iz znane gostilne pri Novi Štiti z gđno Julijano Deak. Obilo sreče!

Stara cerkev. Na državni cesti med Kočevjem in Staro cerkvijo se je v četrtek zjutraj pripetila huda avtomobilska nesreča. Ljubljanski Marušičev tovorni avto, ki ga je vodil vozač Grasi, je privozil, polno natovorjen, s Sušaka, nasproti pa mu je prihajal tovorni avto g. Kluna iz Ribnice, natovorjen z opeko. Zaradi goste megle sta vozača šele v zadnjem trenutku drug drugega opazila, Grasijsu so pa zavore odpovedale in se je z naglim zavojem na desno hotel izogniti trčenju. Pri tem pa se je avto prevrnil pod cestni nasip in obležal precej poškodovan. Na kraj nesreče je prihitel cestar Jurjevič, ki je poskrbel, da so avto dvignili in blago spet naložili. Na srečo je vozač odnesel zdravo kožo. Cesta na tem mestu je komaj 3-20 m široka in križanje dveh tovornih avtomobilov popolnoma nemogoče. Zato bi bilo nujno potrebno, da odločilni činitelji poskrbe, da se na tem odseku cesta primerno razširi.

Dobrepolje. V zadnjem času pogosto prihajajo iz naših gozdovih divji prašiči, zlasti v hribovitih naseljih, in delajo veliko škodo na polju. Te mrcine so nedavno ponoči prišle kar v vas Predstruge, k hiši g. Lahkerja, ki stoji prav blizu železniške postaje in poleg gozda. Na podu, kjer spita domača Lohkarjeva sinova z Riglerjem Jožefom, so le-ti zaslišali, da spodaj nekdo hodi in se oglašja nekam s čudnim glasom. Rigler je šel pogledat in poklical še tovariša, ki so osupnjeni opazili pri hiši dva večja ščetinarja, ki ju je mikala koruza, viseča s strešnega napušča, nista jo pa mogla doseči in sta jo kruleč odkurila nazaj v gozd. Prav zanimivo pa je, da se je tod tudi priklatil rejen medved. — Prebivalci se tudi pritožujejo zaradi jazbecov, ki tudi delajo veliko škodo, zlasti na koruzi. V Podklancih so zamašili vse jazbine in jazbeci so se preselili na hrib nad vasio Podgoro, pa odondot spet napadajo polja. Pretekle dni je nastavlil lovce in posestnik g. Marolt Anton večjo leseno past in je ujel lepo rejenega jazbeca. G. Petriču pa se je posrečilo, da je nedavno ustrelil lepega divjega prašiča. Lovski pogoni pa menda ne zaležejo dosti; vsaj vidnega uspeha ni. — Na vrtu posestnika g. Hrena iz Zagorja je pravkar v cvetju lani vsajena mlada jablana, ki se je tako zelo zakasnila. V splošnem pa v naši dolini letos sploh ni nobenega sadja, ker je vse pomorila aprilaska pozoba. — Tudi pri nas se kaže in opaža živahna razgibanost med našim prebivalstvom zaradi bližajočih se volitev. Ni-

Urednikova beseda

Smo v volitvah. V volilnem gibanju se omlati največ prazne slame. „Koč. Slovenec“ tega ne bo storil. Ker je slovensko in katoliško glasilo zanj ni stranke v Jugoslaviji, ki bi ji delal tlako. List je torej nepolitičen in to stališče hoče varovati tudi v tem volilnem gibanju.

Zaradi namena, ki mu list služi, in ker je klicar slovenstva na Kočevskem, volitve ne morejo mimo njega, ne da bi tudi ob tej priliki poudarjal in branil svojo slovensko in katoliško smer.

Volitve v zakonodajno zbornico so najbolj očiten izraz soudeležbe ljudstva na vodstvu države. Glas državljana, ki mu gre častna volilna pravica, je drobec tiste javne volje, iz katere se kuje življenje vsega občestva. Kako se bo to življenje kovalo, je to zadeva, ki spada v politične programe strank. Ti programi pa končno le toliko pomenijo, kolikor knjiga o umnem gospodarstvu. Slabemu gospodarju ne pomagajo nobena še tako ustrezna navodila, medtem ko bo dober gospodar iz pisanih napotkov le tisto izluščil, kar mu bo v korist in kar je primerno njegovim razmeram in okoliščinam.

Za nepolitični list, kakršen je naš, je važno samo vprašanje: kdo bo v prihodnjih letih upravljal slovenske zadeve, ki je vanje vključena tudi katoliška stvar.

Kdor z odprtimi očmi sledi utripom življenja slovenskega občestva, naj gre mižé na volitve, da ga ne premotijo nanovo prepletkane politične barve. Kdor pa je bil že prej slep za dogajanja na slovenskem terišču, ta tudi zdaj ne bo spregledal, če ima še tako izbuljene oči v volilnem gibanju.

Saj vemo, kako so živi hudiči z napucjanimi kramarji jeftičevali po Slovenskem.

Iz šolskih knjig so se trgala najlepša izrazila domoljubnih čustev nedosežnega pisatelja Ivana Cankarja, ki je čast in ponos slovenskega naroda. „Slovenija“ je ob jubileju Franceta Prešerna ponatisnila najlepše njegove pesnitve in priobčila članke slovenskih prešernoslovcev, pa je bila od prve do zadnje črke pobeljena. Divjala je „Orjuna“, in neka telovadna organizacija še danes z nacionalistično utvaro mali slovensko samobitnost in katoliško vernost slovenskega ljudstva in odmika mladino od slovenskih narodnih tal in od katoliškega verskega udejstvovanja. Zato noben slovenski glas ne sme in ne more, da bi se izgubil v jeneesar-sko jutrovino.

Enako žalostno je tudi pogorišče delavske dejavnosti in žrtev! Povsod v svetu, kjer je delavstvo mislilo, da v svojih stvareh samo odloča, je huje zasušeno, kakor pa v sklopu narodnega občestva. Voditelji socialistov vseh zvrsti so se „vljudskofrontili“ z najhujšimi nacionalističnimi nasilniki in brezbožniki, ki jim je bitno na tem, da Slovenijo na vseh področjih oslabijo. V oslavljeni Sloveniji za delavstvo ne bo kruha. Zato bodi vsak delavski glas — slovenski glas, ki je hkrati proticentralistični glas!

In Maček? Razumemo boj Hrvatov tembolj, čimbolj smo Slovenci. In vprav zato, ker smo Slovenci, ne bomo slabili slovenskega stališča z glasovi za hrvaški narodni program. Za slovensko stvar bo edino dobro poskrbljeno, če jo sami zastopamo na svojih tleh z vsemi slovenskimi glasovi. Smo bratje s Hrvati in Srbi, toda glavo in žep imejmo vsak na svojem.

V praških „Lidových Listych“ berem, da je bil dr. Maček nedavno v avdijenci pri knezu-namestniku Pavlu. To in še mnoge druge okoliščine pokazujejo, da bodo te volitve izredno pomembne s slovenskega, hrvaškega in srbskega narodnega stališča.

Vsak glas v Sloveniji se bo tehtal po svoji slovenskosti. Številni tabori so valovali po vsej Sloveniji. Na njih so bile obravnavane vse težnje slovenstva. Centralizem pojema in slovenstvo se je pod Stojadinovič-Koroščevo vlado mogočno razvilo. Zametek samouprave Slovenije je na vseh področjih očiten in v polnem razmahu.

G. dr. Korošec je danes, ko zavzema v Belgradu važno državniško mesto, enako slovenski, kakor je bil takrat ko je v policijskem spremstvu moral zapustiti Slovenijo. Slovenski dan v Kočevju dne 4. septembra t. l. je g. dr. Korošec potrdil s svojo udeležbo in kočevsko slovensko ljudstvo je izpričalo svoje zaupanje in vdanost vsenarodnemu voditelju. Hkrati pa se je tudi jasno pokazala volja vsega kočevskega okraja, da bodi slej ko prej vodnik vsega našega ljudstva na tem ozemlju in tolmač ljudskih želja in potreb naš bivši dolgoletni narodni poslanec, g. svetnik Karel Škulj.

Ob njegovi neupogljivi osebnosti, splošni priljubljenosti, njegovem zanosnem govorniškem daru, široki zasnovi zdrave ljudske zamisli, krepki volji in vztrajnosti, — se morajo razbiti vse morebitne zakulisne spletke, ki bi utegnile motiti zdravi nagon našega ljudstva na Kočevskem in v ribniški dolini, ki pojde strumno in enotno na volišče za — svojega gospoda Škulja!

Ta preizkušeni parlamentarec vé, zna, hoče in stori — vse za svoje ljudstvo!

kakega dvoma ni, da bo pri nas g. bivši nar. poslanec Škulj na celi črti zmagal.

Draga pri Čabru. Banovina je končno le prispevala po osebnem zavzevanju g. svetnika Škulja pri banu Ružiču 10.000 din za popravilo občinske poti Novi kot - Stari kot. Delo je bilo končano te dni in kolikor se je popravilo, se je dobro napravilo. Toda, kako naj zado- stuje ta malenkostna vsota, če upoštevamo stanje naše občinske ceste, ki zanjo naša občina ne prispeva skoraj nič. Zato upravičeno pričaku- jemo nadaljnjo pomoč od banovine. — G. gla- varju Draščiču gre pa splošno priznanje, ker si mnogo prizadeva za gospodarsko povzdigo teh krajev. — Že pred poldrugim mesecem nam je občinska uprava pobrala orožne liste za do- plačilo banovinske pristojbine in jih še do danes — ko to pišemo — ni vrnila. Prizadeti pro- simo občinsko upravo za pojasnilo, kako dolgo bomo še čakali, da se nam orožni listi vrnejo.

Planina. Najvišja gora v Belokrajini je Mirna gora (1048 m). Na njej je sezidan lep planinski dom, last podružnice SPD v Črnomlju. Z vseh strani so poti označene, ker prihaja pre- cej turistov, Slovencev, Hrvatov, Srbov in Nem- cev. Pred 14 dnevi je bila označena pot iz Koprivnika na Mirno goro. Ker pa je planinski dom slovenski, seveda zagrizenost našim Koče- varjem ne da miru, pa so šli in del teh označb (markacij) uničili. Pa bodo zopet rekli, da ni- majo nič proti Slovincem; mi pa vemo, da bi nas v žlici vode vtopleli, če bi nas mogli. Nji- hovim besedam ne moremo nič več verjeti, da niso sovražni Slovincem; dejanja pokazujejo, koliko se sme Kočevarjem verjeti. Še celo o- značbe ob potih po Kočevskem ne puste v miru.

Pišejo

Nič novega. „Slovenija“ v uvodniku omenja, da je na Bledu družba dveh rejenih gospodov in še obilnejše dame gostolela v nemščini. „Vsi trije so bili seveda Slovenci,“ pravi uvodnikar, „za enega od njih vem, da je člen jugoslovans- ke telesno-vzgojne organizacije. Za te ne naj- dem opravičila. V te vrste ljudi tiči slovenska hlapčevska natura, ki jo je bičal Cankar. Kako bi ga v teh dneh krvavo potrebovali!“ — K temu nimamo kaj dodati, opozarjamo le na da- našnji naš članek o odpadništvu.

Zveza fantovskih odsekov je imela nedavno svoj občni zbor. Ob tej priliki je g. dr. Gr. Žerjav napisal v „Slovenec“ nekaj misli, ki so vredne, da jih omenimo tudi mi. Najvažnejše v ZFO je vzgojno delo. Poleg prosvete, telo- vadbe in športa mora vzgoja dati tudi duha in moralne vrednote. Fantje se morajo vzgojiti v verne katoličane, narodnozavedne Slovence in zveste državljane Jugos- lavije. Budno morajo stati na straži za ohran- itev jezika in drugih narodnih svetinj. Narod mora živeti, rasti in zdrav ostati. Ne pozabiti bratov in sestra v zamejstvu! Obstanek, razvoj in srečna prihodnost slovenskega naroda je le v narodni državi, kraljevini Jugoslaviji. — To so bitne smernice, ki jih tudi „Kočevski Slo- venec“ neizprosno in dosledno brani in naglaša proti vsem tistim temnim življenjem, ki z desni- čarskim nacionalizmom ali levičarskim socializ- mom rušijo in ovirajo miren razvoj narodnega in državnega življenja.

Ne tako! Belgrajska „Politika“ na zasmeh- liv način poroča o nekem učitelju, ki je glede na svoje človeško dostojanstvo in ugled svojega poklica pogumno zahteval od kraj. šolskega od- bora, da pri ogovoru rabijo „gospod učitelj“ in ne kar „učo“ ali celo „daskale“. — Če bel- grajsko časopisje ne bo razumelo svojega kul- turnega poslanstva za svoje področje, je zastoj ves trud za kulturno zblizanje južnih Slovanov. Slovenci smo že davno preživeli dobo „šome- štrov“. Že v tem je dokaz, kako puhlo je tisto govoričenje o „narodnem edinstvu“, dokler se najosnovnejši pojmi olke takole javno zafra- vajo tam doli — na jugu.

Vdor komitov v Dobrudžo. Iz Konstanze poročajo sibiuskemu „Süd-Ost“ (Romunija), da je četa komitov ponoči napadla hišo bogatega Turka Memi Adila v občini Turcsmil (okraj Durostor), pobila vso družino in odnesla za 200.000 lejov samih zlatnikov. Na enak način je ta roparska druhal še v isti noči umorila trgovca Dudulesca. Orožniki so roparje pregnali, ne da bi koga mogli prijeti. — Glede na to bi

se dalo sklepati, da je tudi umor generala Pe- jeva in njegovega pribočnika v Sofiji delo ko- mitskih druhal, ki vdirajo zdaj tudi na romun- sko ozemlje. Razumljivo je torej, da je bol- garska vlada ukrenila vse varnostne odredbe in samo v Sofiji dala prijeti okoli 2000 oseb.

Ali je to mogoče? se vprašuje „Koroški Slovenec“, ko poroča, da sta dva fanta v Med- gorju na Koroškem pozdravila s slovenskim „Dobro jutro!“ nekoga gostilničarja, ki jima je odzdravil s „Heil Hitler!“ Fanta se za to iz- zivanje nista zmenila in odšla svojim potem. Kar se pri enem teh fantov zgleda orožnik, češ da je obtožen zaradi „Aergernisregung“, ker gostilničar kot Nemec šteje slovenski pozdrav za izzivanje. — Tudi kočevski odpadniki radi izzivajo z enakim nemškim pozdravom, le da orožniki malokdaj zvedo za te objestne nesla- nosti, ker so Slovenci prepohlevni.

Duhovno berilo

Za praznik Kristusa Kralja. Na trgu sv. Petra v Rimu stoji mogočen, iz enega samega kosa kamna izklesan steber, ki mu pravijo obelisk. Visok je 25 metrov. Na vrhu ima pozlačen križ in v njem so svetinje Kristu- sovega križa. Ta steber je obenem kazalec ogromne sončne ure, ki je začrtana na trgu sv. Petra. Nenavadna je zgodovina tega obe- liska. Nekdaj je stal v Egiptu v poganskem svetišču boga Amona-Ra. Cesar Kaligula ga je dal prepeljati iz Egipta na ladji, ki so jo nalašč v ta namen napravili. Tu v Rimu je bil ta obelisk priča velikega blagostanja rimske države, pa tudi njenega žalostnega propada. Pričal je o poganski razuzdanosti, pa tudi o krščanski svetosti. Gledal je strašne plame- nice, ki jih je pripravil grozni trinog Neron iz svetih teles mučnikov, poslušal je njihove pritažene molitve kakor tudi strašne bogokletne besede njihovih mučiteljev. V obelisku so vklesane besede, ki jasno povedo, kar obelisk samo nemo priča: „Kristus zmaguje, Kristus vlada, Kristus zapoveduje,“ zakaj samo nje- govo kraljevstvo je večno, medtem ko se vsako drugo spreminja in propada.

Kristus je kralj in sicer kralj vseh kraljev, vseh časov, vsega sveta. Uresničile so se na njem besede, ki jih je govoril angel: Njegovemu kraljestvu ne bo konca. (Lk 1. 33.)

Besneli so proti njegovemu imenu že ju- dovski veljaki, 300 let so mogočni rimski ce- sarji skušali izbrisati njegovo ime z ognjem in mečem, drugi spet so upali doseči to z drugačnimi sredstvi. Zastoj. Obelisk stoji in nad njim križ, v križu pa sveti ostanki tistega križa, ki so na njem stale besede, katere je dal Pilat zapisati v treh jezikih: Jezus iz Nazareta, kralj. Da, vprav na križu se je začelo njegovo pravo kraljestvo: kraljestvo resnice in življenja, kraljestvo svetosti in mi- losti, kraljestvo pravice, ljubezni in miru, kakor tako lepo pravi sv. Kerke v slavospevu na praznik Kristusa Kralja.

Kakor kralj drži svojo mogočno roko tudi nad nami prav tako kakor jo je držal nad svojimi prijatelji in sovražniki, in jo še danes drži nad njimi, od katerih eni slave njegovo usmiljenje v nebesih, drugi pa so se morali ukloniti njegovi pravici v večni pogubi. Ena od teh usod bo tudi naša. Ko nam On go- vori: „Moj si,“ odgovorimo Mu tudi mi: „Da, tvoji smo, tvoji hočemo ostati!“

Razmerje med Čehi in Slovaki je zdaj, ko je avtonomija Slovaške odstranila vsa medse- bojna trenja, veliko bolj pristržno kakor prej pod centralistično skupno vlado. „Moti se vsak, kdor misli, da smo se oddaljili od Čehov. Na- sprotno. Zdaj ni več nobenih ovir, ki bi kalile naše razmerje,“ ugotavlja bratislavski „Lúdova Politika“. — Pa to dopovej našim centralistom, ki hočejo z butico skozi zid!

„Krščanski narod hoče živeti v krščanski državi, ne začenjajmo svojega novega življenja zopet brez Boga!“ Tako umestno naslavlja svoj uvodnik praški „Lidovy Listy“, v katerem pravijo, da je Češko-Slovaška začela svoje dr- žavno življenje brez Boga in s preganjanjem katoliške vere. Tudi sedanja praška vlada je šla na novo delo mimo Boga, medtem ko je predsednik slovaške vlade z božjim imenom po- prijel krmilo svojega naroda. „Če Gospod ne

zida hiše, se zastoj trudijo zidarji; in če Go- spod ne varuje mesta, je zastoj vse bedenje čuvarjev.“ — S Husom in Tyršem, z ustanav- ljanjem nacionalne cerkve, z bojem proti na- mestniku božjemu, z zvezo s sovjetskim hudi- čem se je gradila Češko-Slovaška, da vrže Boga iz svojega območja in poniža poglavarja kato- liške cerkve. In hudo je bila udarjena država in ves češki narod, medtem ko je verni slovaški narod dočakal svojo svobodo — v imenu božjem! Pravični Bog je plačnik za dobro in zlo!

O monakovskem sporazumu piše „Süd-Ost“ po „Universulu“, da je ves sistem zavezuštev Francije zrušen, in to smrtno obsodbo svoji zemlji je podpisal Daladier in francoska „ljud- ska fronta“ mu je še k temu ploskala. Društvo narodov umira, ker ga je neka peščica zlorab- ljala. Račun te nevarne peščice bo strašno za- soljen, ko ga bo treba plačati. Tudi Mala an- tanta spada v preteklost. Vpliv Sovjetov je iz- rinjen iz Evrope. Konec španske vojske bo smrtni sunek boljševizmu. Praga se prilagoja novim razmeram. Z Bogom Francija in Sovjet- ska Rusija!

Novice

Knez Arsen, oče kneza-namestnika Pavla, je v sredo popoldne umrl v Parizu v visoki starosti 78 let. N. v m. p.!

Za novega komisarja ljubljanske kreditne banke je bil imenovan sodnik pri Stolu sedmo- rice v Zagrebu g. dr. J. Fischinger.

Na pošto v Kočevje je bila iz Ljubljane premeščena gđc. Marija Kržišnik.

Občina Kočevje mesto po odredbi okrajnega načelstva v Kočevju razglašja, da morajo imeti izkaznice, ki jih izdaja mestna občina na te- melju zdravniškega spričevala, osebe, zapo- slene v živilskih obratih, brivnicah, pri socialnih ustanovah itd., da ne bolujejo za akutno tuberku- lozo. Ugotovilo se je namreč, da prizadeto osebje še danes nima teh izkaznic v zmislu § 35. zak. o zatiranju nalezljivih bolezni. Naj- kasneje do 15. novembra t. l. morajo vsi nave- deni obrati poskrbeti pri občini, da uslužbeno osebje dobi te izkaznice pod pretnjo kazni po § 61. omenjenega zakona z globo do 1000 din.

Slovenci v Mozlju pri Kočevju prosijo za ljudsko šolo učitelja, ki bi vodil tudi slovensko petje v cerkvi, da se javi takoj za izpraznjeno mesto, vodil bi tudi prosvetno društvo. Idealno narodno delo! Dvignite se zares navdušeni prosvetni in narodni delavci! Vabi vas Slo- venska Sraža na Kočevskem.

Prošnja prosvetni upravi. Vsi, ki nam je na tem, da se otroci v šoli kaj nauče, prosimo prosvetno upravo, naj že vendar napravi red na tukajšnji ljudski šoli. Lansko leto so se gg. profesorji pritoževali, da so učenci naše ljudske šole mnogo slabše odgovarjali pri sprejemnem izpitu za gimnazijo, kakor pa otroci s kmetov. Kdo se bo temu čudil, če pomisli, kakšen nered je bil na tej šoli? Sredi leta so odpravili nekaj razredov, proti koncu leta pa še nekaj. Z novim šolskim letom naj bi imela šola samo deset oddelkov. Prav tako. Ako je zakon tu, naj se spoštuje! Med počitnicami je bilo časa več ko dovolj, da se vse uredi po novi uredbi. Nič se ni uredilo. Ker je bilo treba nadšte- vilne učitelje zaposliti, so se morali oddelki zopet deliti. Učitelji zdaj s strahom čakajo, kdaj in kam jih bo veter odnesel. Potem se bodo razredi zopet spojili, vse sredi leta. Ker ni na šoli 16 oddelkov, bi moral tudi upravitelj po- učevati. Na to so se spomnili šele sredi oktobra in drugi razred, ki šteje komaj 46 učencev, se deli. En del ima šolo dopoldne, drugi popoldne. Treba je spreminjati urnike, starši se jeze, učitelji tarnajo, največ pa trpe otroci in njihov pouk. Vse zato, ker se pravočasno ne napravi red. Tretji nemški oddelk, ki sestavlja V. in VI. razred, ima le 23 učencev. Po zakonu sme samo prosvetni minister dovoliti oddelk, ako je vsaj 25 učencev, sicer jih mora biti 30. Ker jih pa niti 25 ni, bo kar sredi leta ta oddelk odpravljen in učenci razdeljeni med druge oddelke. Kje je tu pouk mogoč? Davkoplačevalci plačujejo težke dinarje in težko jih plačujejo, store pa to radi, da se otroci kaj nauče. Zato pa red v šole! Tu v Kočevju pa, kjer imamo gimnazijo, za katero smo se toliko borili in ki ji na vso moč želimo napredek, mora biti ta red še po- sebno vzoren. Saj bo gimnazija taka, kakršna

je ljudska šola. Ker pa živimo v Kočevju, kjer bivajo poleg Slovencev tudi Nemci, naj bi prosvetna uprava s tem večjo pazljivostjo in uvidenostjo uredila tako važno šolsko vprašanje. Za vsakega, ki ljubi svoj narod in svoje otroke, je jasno, da bi šola v Kočevju morala biti res v vsakem oziru vzorna šola. Zato preč z eksperimenti, red hočemo!

„Kočevarica“ prinaša v zadnji številki poročilce iz Grčaric, češ da se v zadnjem času poskuša onod razširiti neodgovorne laži s tiskom in drugimi sredstvi, ki se ne ustavijo niti pred verskimi čustvi. In dodaja: „Zdi se, da ljubezen do bližnjega res izumira.“ — Niti ne poskuša ovreči konkretnih dejstev, ampak kar na splošno opleta z „lažmi“ ta naša ljuba nemška tovarišica, ki bi ji moralo biti v dolžnost, da svoje enakomisleče vzgaja v strpnosti s soprebivalci večinske državne narodnosti, t. j. s Slovenci. Z največjim zgražanjem moramo zopet poročati o nezaslišani drznosti tiste odpadniške golazni, ki se po krivici prišteva h kulturnemu nemštvu. Vprašamo za danes, odkod tolika predrznost, odkod tolika nestrpnost? V noči od nedelje na ponedeljek, okoli dveh, so ljudje iz „Kočevarice“ kroga vrgli v sobo učiteljice gđ. Zdenke Cirkove, ki je komaj mesec dni v Štalcerjih, za pest debel kamen. Razbil je dve šipi in padel na sredo sobe. — Prihodnjič se bomo o tej stvari, ki je zelo primeren predmet za razpravo o „ljubezni do bližnjega“, obširneje porazgovorili.

V avtonomni Slovaški je uradni jezik slovaški in Bratislava ostane glavno mesto in sedež avtonomne vlade. Na vseh področjih javnega življenja na Slovaškem se morajo poslej uveljaviti katoliška načela. Slovaška vlada ima močno oporo v svojem narodu, ki je končno dosegel, po čemer je celih dvajset let brepenel. Vse prosvetno področje je zdaj v rokah Slovaške Matice. Češkoslovaška ljudska stranka na Slovaškem se je prostovoljno razšla in njeni pripadniki so prestopili v Hlinkovo slovaško ljudsko stranko. Komunistična stranka je prepovedana. Volitve bodo v decembru.

5000 knjig, dar francoskega prosvetnega ministrstva, je Zveza praškega dijaštva z ogorčenjem zavrnila. — Tudi pri nas se čuti, da zelo plahni med mladino naklenjenost za Francijo, kar je sicer razumljivo pa manj razumno.

Poljska ima 34 milijonov prebivalcev, od tega je sedem milij. Ukrajincev, tri milij. Judov, milijon Belorusov in milijon Nemcev, torej kar 12 milijonov manjšinskega prebivalstva. — Kaj, ko bi se pri njej nekoč načelo manjšinsko čiščenje, ko toliko tišči na češkoslovaško ozemlje?

Marsikateri politik se ima za svoje uspehe zahvaliti svoji ženi. Med temi je tudi predsednik angleške vlade, N. Chamberlain, čigar žena je baje tudi tokrat usodno vplivala nanj, ko je soustvarjal monakovski sporazum.

Društvo rejcev malih živali je priredilo v nedeljo srečolov. Tisti srečniki, ki so kaj zadeli in dobitkov še niso dvignili, naj se zgledajo v društvu.

Iz uprave našega lista. Vsem naročnikom, ki so nam poslali naročnino: Bog plačaj! Veseli nas to razumevanje in nam daje pogum. So pa mnogi, ki še oklevajo, da bi storili svojo dolžnost. Vse, ki nam po drugi ali tretji številki lista niso vrnil, štejemo za naročnike. Če komu ni kaj prav, naj to pove, in v okviru smernice našega lista mu bomo radi ustregli. Toda list je treba plačati: naročniki upravi in uprava tiskarni! To bore nizko naročnino vsakdo zmore! Tisti pa, ki zmorejo več, naj se ne obotavljajo, da pomorejo tako potrebnemu glasilu kočevskih Slovencev s preplačilom! Prosimo in se hkrati zahvaljujemo!

Razglednik

Za gram sladkorja je potrebno 250 deteljnih cvetov. Čebela, da nabere kilogram medu, mora izsrkati 7,500.000 cvetnih čašic. Iz tega se vidi, kako ogromno delo opravljajo čebele.

Predsednik Severoameriških držav je samo za znamke v svojem zasebnem dopisovanju lani izdal 9600 dolarjev, t. j. blizu pol milijona dinarjev. Roosevelt namreč nobenega pisma ne zavrne, četudi se mu pošlje brez znamke, češ saj marsikdo od teh prosilcev niti za kruh nima.

Stenji v svečah izdelujejo v Nemčiji iz umetne svile ali iz umetne volne in tako le prihranijo nekoliko milijonov ton bombaža, ki ga morajo uvažati.

Primerno novost je vpeljala angleška železniška uprava. Če dežuje, dobi potnik na postaji, ki izstopi, dežnik na posodo proti majhni odškodnini, vrne ga lahko na kaki drugi postaji.

V državi Oklahoma v Združenih državah so se zelo razplodile vrane, ki ogražajo manjše živali in ptice. Šli so nanje z letali ter jih pobijali z bombami ter jih v enem samem pogonu pobili 10.000.

Z godbo zdravi njujorški zdravnik dr. Hawes. Baje dosega velike uspehe, ker godba blagodejno učinkuje na živčni sestav. Namestu recepta za praške v lekarni, zdravnik predpiše kar to ali ono koračnico ali simfonijo na gramofonu. — Imenitno!

Najmanjše mesto na svetu je Utopia v državi Kansas (USA), ki ima samo šest prebivalcev.

Donebnik s 36 nadstropji so pravkar sezidali v New Yorku. Ogrodje cele stavbe je iz jekla. Visoka je 145 m.

Največji mož na svetu je Egipčan Said Mehmed, ki je v svojem 24. letu dosegel že 2.70 m višine pa še vedno raste. Razni sloveči zdravniki so ga že pregledali, pa ne najdejo naravnega vzroka njegovi rasti.

Na 60 bojiščih je padlo 30 milijonov ljudi. V sedemletni vojni 554.000, v francoski revoluciji 1.400.000, v Napoleonovih vojskah 1 milijon 700.000, v ameriških bojih za svobodo 700.000, v balkanskih vojnah 100.000, o človeških izgubah v svetovni vojski pa amsterdamski list, ki o tem piše, nič ne pove.

Vonj cvetlic se da tudi fotografirati po izumu prof. Devanex. Na mednarodni fotografski razstavi v Londonu so bile take fotografije v posebnem oddelku, ki so baje res dišale po tistih rožah, ki so bile na sliki. Morda bi se kar podala takale fotografija parfimirane dame z dehorjem v naročju v kakem imenitnem salonu.

Avstralija izumira. V letu 1867. je še bilo na tisoč prebivalcev 42.56 porodov na leto, nato pa so rojstva stalno padala in je lani bilo le še 17.43 porodov na tisoč prebivalcev. — Tudi pri nas ni pravega razmerja rojstev, in bela kuga že sega svoje pošastne kremplje tudi na kmete. — V Angliji pripisujejo velik upadek porodov naraščajočemu uživanju alkoholnih pijač, ki ubija žensko plodnost in živce. Tudi to bo pri nas eden izmed vzrokov pojemanja rojstev.

Gospodarske vesti

Dobrepolje. Vsako leto obiščejo našo dolino razne nesreče: povodenj, toča, največkrat pa slaba letina. Tudi letos ne bo kdove kaj letine. Mrve in ajde je malo in tudi živinorejci so prizadeti. Zlasti ajda in kasno sejana koruza je vsa uničena, ker jo je zamorila huda slana. Gospodarsko smo domala uničeni. — Naši odločilni možje so si belili glave, kako odpomoči temu velikemu zlu. Po zaslugi g. duh. svetnika

Mrkuna imamo letos lesno obrtni in lutkarski tečaj na Vidmu. Prvega podpira banska uprava, drugega pa Zavod za žensko domačo obrt v Ljubljani. Tečaja, ki bosta trajala dve leti, imata predvsem namen, izuriti prebivalce naše doline v izdelovanju raznih lesnih igračk in lutk iz odrezkov blaga in drugih prikupnih predmetov. Jako okusne in vabljive so te lepe lesene igrače in pa pestre lutke v narodnih nošah, zlasti slovenskih. Vse to naj bi potem izdelovali sami doma in bi se po možnosti uvedla in razširila pri nas hišno-domača obrt, kakor je to že v nekaterih krajih našega kočevskega okraja. Znano je, da se iz inozemstva teh igračk uvozi v našo državo vsako leto za okroglo šest milijonov dinarjev. Vsekakor bi bil to tudi prav lep narodno gospodarski napredek, ko bi ta denar ostal pri nas doma. — Oba tečaja vodita strokovno usposobljeni učni moči, ki nam dajeta jamstvo, da so vse igrače z vso skrbnostjo in natančnostjo res dobro izdelane. Naše igrače so bile že razstavljene na velesejmu v Ljubljani in tudi v Beogradu. Bog daj kar največ uspeha! Kaže se splošno zanimanje, celo že več naročil z juga sta tečaja prejela. To pomeni, da so naši izdelki vzbudili pozornost. Tečaja imata svoje prostore v stari in novi šoli in jih naši fantje in dekleta prav z veseljem obiskujejo, ker vedo, da je to edini vir njihovih dohodkov. Ker pa so ti prostori že pretesni, zato se bodo v kratkem izselili v svoje nalašč za nje zidane prostore. Pretekli teden je prejel lesno obrtni tečaj zopet nove stroje. Ves obrat bo kasneje na električni pogon, ki bo lahko zadostil vsem potrebam in naročilom. Nedavno se je mudil na Vidmu banski nadzornik za trgovino in obrt g. Brozovič iz Ljubljane in se o obeh tečajih prav pohvalno izrazil. — Živimo v trdni nadi, da se bo ta na novo vpeljana obrt pri nas izborna obnesla ter dajala našemu obubožanemu prebivalstvu vsaj skromen zaslužek.

Tržne cene na kočevskem trgu minulo soboto: čajno maslo kg 24 Din, navadno maslo 20 Din, jajca kom. 1 Din, češplje sveže kg 4—5 Din, jabolka 2.50—3 Din, grozdje 5—6 Din, breskve 4 Din, fige sveže 4 Din, zelje sveže glava a 1 Din, krompir kg 0.75 Din, piščanci kom. 12—17 Din, kokoši 16—18 Din, smetana sladka l 12 Din, skuta, sir 6 Din.

Vrednost denarja. Ameriški dolar 49 din, švic. frank 11, franc. frank 1.30, marke kov. 9.

Mimogrede

„Imenitno, gospa, kar z enim udarcem ste obvladali vlomilca.“ „Oh, mislila sem, da se moj mož vrača skozi okno v sobo.“

„Slišal sem, da so se vsi Škoti, ki živijo v Ameriki, tam tudi rodili.“ „Seveda, ker se ne spleča za tako maloto tvegati pot čez ocean, če se v Ameriki — in celo brez potnih stroškov — tudi lahko rodi.“

Na policiji: „Sinoči sem naznanil, da mi je neznan tat ukradel uro. Prišel sem povedat, da sem uro že našel; doma sem jo bil pozabil.“ „Prepozno. Tatu smo že prijeli.“

Urednikova pošta. Nepodpisanih dopisov ne morem priobčiti. Vse dopisnike prosim, naj mi ostanejo zvesti in podpirajo list s krajevnimi novicami in potrebami ljudstva. Bog plačaj vsem!

Dvosobno stanovanje z vsemi pritliklami in velikim vrtom se odda v Rožni ulici. Naslov v upravi „Koč. Slovenca“.

Ljudska posojilnica v Kočevju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje, daje posojila proti zastavi ali poroštvo.

Za varnost jamči neomejeno poroštvo njenih članov in lastno premoženje.

Zveza lesnih domačih obrti

r. z. z. o. z.

trgovski oddelek v Sodražici

Prodaja na debelo in na drobno vse vrste lesnih izdelkov za gospodarstvo in gospodinjstvo kot tudi razne igrače.

Cenik na razpolago.

Cene zmerne in solidne.